Kamil Matuszewski Systemy operacyjne – problem palaczy tytoniu

Spis treści

1	Opis zadania		
	1.1	Problem palaczy tytoniu	3
	1.2	Sposób rozwiązania	3
2	Uży	ramy	4
	2.1	Program prog.c	4
	2.2	Program agent.c	5
	2.3	Program smoker.c	5
3	Test	towanie	6

1. Opis zadania

1.1. Problem palaczy tytoniu

Załóżmy, że trzech palaczy chciałoby zapalić papierosa. Do zrobienia papierosa potrzebują tytoniu i papieru, a dodatkowo, muszą zapalić papierosa zapałkami. Każdy palacz ma nieograniczony dostęp do jednego z tych składników. Pozostałe dwa musi in dostarczyć **agent**. Agent wystawia na stół dwa różne, losowe składniki. **Palacz** któremu do papierosa brakuje właśnie tych dwóch składników, bierze je ze stołu, skręca papierosa i go zapala. Agent czeka aż palacz skończy palić, i ponownie, wystawia dwa różne, losowe składniki. Proces ten powtarza się w nieskończoność.

1.2. Sposób rozwiązania

Do rozwiązania zadania potrzebujemy czterech **procesów**. Są to **proces agenta** oraz trzy **procesy palaczy**: **palacz z tytoniem**, **palacz z papierem** oraz **palacz z zapałkami**. Dodatkowo, dla ułatwienia testowania, utworzymy **proces główny**, który będzie tworzył i wywoływał pozostałe cztery procesy. Do synchronizacji procesów użyjemy **semaforów**. Będą cztery semafory.

semaphore_agent który będzie mówił, czy agent może wyłożyć składniki, czy też nie. semaphore_tobacco który będzie mówił, czy palacz z tytoniem powinien sięgnąć do stołu po składniki. semaphore_paper który będzie mówił, czy palacz z papierem powinien sięgnąć do stołu po składniki. semaphore_matches który będzie mówił, czy palacz z zapałkami powinien sięgnąć do stołu po składniki.

Proces główny utworzy, i po raz pierwszy otworzy semafory, a następnie je zamknie. Za pomocą polecenia FORK() utworzymy cztery procesy, które wywołają osobne programy. W rzeczywistości, skoro procesy palaczy działają analogicznie, wystarczy jeden program wywołany z odpowiednim parametrem. Dla numeru 1 będzie to palacz z tytoniem, dla numeru 2 – palacz z papierem, dla pozostałych – palacz z zapałkami. Proces agenta czeka na semaphore_agent, i jeśli jest dostępny, losuje dwa różne składniki, wypisuje odpowiedni komunikat i zwalnia semafor odpowiedniego palacza. Palacz natomiast, czeka na odpowiedni semafor i, jeśli jest on dostępny, wypisuje komunikat o zapaleniu papierosa, a następnie zwalnia semafor agenta. Wszystkie procesy działają w nieskończonej pętli.

2. Użyte programy

2.1. Program prog.c

W prog.c zajmujemy się utworzeniem nowych procesów: Po zadeklarowaniu odpowiednich zmiennych musimy zająć się semaforami.

```
sem_unlink("/semaphore_agent");
sem_unlink("/semaphore_tobacco");
sem_unlink("/semaphore_paper");
sem_unlink("/semaphore_paper");
sem_unlink("/semaphore_matches");

sem_unlink("/semaphore_matches");

semaphore_agent=sem_open("/semaphore_agent", O_CREAT, (S_IRWXU | S_IRWXG | S_IRWXO), 1);
semaphore_tobacco=sem_open("/semaphore_tobacco", O_CREAT, (S_IRWXU | S_IRWXG | S_IRWXO), 0);
semaphore_paper=sem_open("/semaphore_paper", O_CREAT, (S_IRWXU | S_IRWXG | S_IRWXO), 0);
semaphore_matches=sem_open("/semaphore_matches", O_CREAT, (S_IRWXU | S_IRWXG | S_IRWXO), 0);
sem_close(semaphore_agent);
sem_close(semaphore_tobacco);
sem_close(semaphore_paper);
sem_close(semaphore_matches);
```

Na początku musimy zwolnić semafory o podanej nazwie, jeśli takie istnieją. Służy do tego funkcja SEM_UNLINK Potem tworzymy nowe semafory. Zrobimy to za pomocą operacji SEM_OPEN. Skoro semafory nie są utworzone, musimy je utworzyć. Zgodnie z założeniami programu, semaphore_agent ustawiamy na 1, natomiast pozostałe semafory na 0. Potem zamykamy semafory: nie będą nam już potrzebne w tym programie. Przejdźmy do samego wykonania programu:

```
if(agent==0)
{
    char* argums[]={"agent", 0};
    char* envir[]={ NULL };
    execve("agent", argums, envir);
}
else
{
    smoker_tobacco=fork();
    if(smoker_tobacco==0)
    {
        char* argums[]={"smoker", "1", 0};
        char* envir[]={ NULL };
        execve("smoker", argums, envir);
    }
    else
    // Comparison of the comparison of
```

Kopiujemy ten proces za pomocą funkcji FORK(). Następnie, mamy dwie opcje: albo znajdujemy się w procesie macierzystym (FORK() zwraca 1), albo w procesie potomnym (FORK() zwraca 0). Dla procesu macierzystego wykonujemy program dalej - tworząc kolejne procesy palaczy. Jeśli jesteśmy w procesie potomnym, wywołujemy program agent.c, którym zajmiemy się za chwilę.

Analogicznie, tworzymy palaczy, wywołując jednak program smoker.c z odpowiednim parametrem.

Na sam koniec, jeśli wciąż znajdujemy się w procesie-matce, uruchamiamy nieskończoną pętlę, która umożliwi nam zatrzymanie wszystkich procesów, w razie takiej potrzeby.

```
else
{
  while(1);
}
```

Jeśli jesteśmy w procesie potomnym, kończymy program.

2.2. Program agent.c

Zgodnie z założeniami, agent.c odpowiada za proces agenta.

```
first_item=(1<<(rand()%3));
    do
    {
       second_item=(1<<(rand()%3));
    }
    while(first_item=second_item);</pre>
```

Omówmy najpierw zmienne first_item i second_item. Najpierw, losujemy wartość z przedziału [0,2]. O taką wartość przesuwamy binarnie jedynkę - otrzymujemy w ten sposób jedną z trzech wartości: 001 010 lub 100. Ułatwi to nam sprawdzanie warunków. Wystarczy bowiem zrobić odpowiednią maskę:

```
int mask=(first_item|second_item);
```

Jeśli uznamy, że 001 odpowiada za tytoń, 010 za papier a 100 za zapałki, w mask będą zapalone dwa bity, odpowiadające za semafor, który powinien zostać zwolniony. Tak więc jeśli mamy 110=6, semaphore_tobacco zostanie zwolniony, jeśli 101=5, semaphore_paper, a jeśli 011=3, zwolniony zostanie semaphore_matches.

2.3. Program smoker.c

Procesy wszystkich trzech palaczy zdefiniowane są w programie smoker.c. W zmiennej number przechowywać będziemy numer wywołania

```
int number = atoi(argv[1]);
```

Zależnie, czy wywołamy smoker.c z parametrem 0, 1 czy innym, nasz program będzie robił co innego – a raczej robił to samo, zwalniając tylko inny semafor i wypisując adekwatny komunikat. Przy wypisywaniu komunikatów używam funkcji SLEEP(), dzięki której zwiększam czytelność wypisywanych komunikatów.

```
if(number==1) //smoker_tobacco
{
    sem_wait(semaphore_tobacco);
    sleep(1);
    printf("Palacz z tytoniem: Dostałem papier i zapałki! Wreszcie mogę zapalić!\n");
```

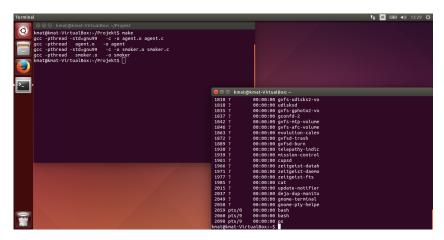
Ostatecznie zwalniamy semaphore_agent, umożliwiając programowi agent.c ponowne wyłożenie składników.

```
sem_post(semaphore_agent);
```

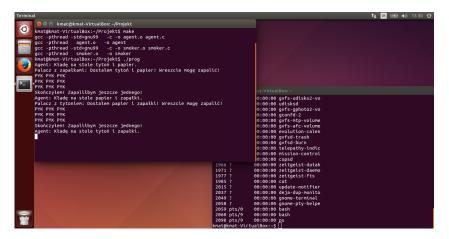
3. Testowanie

Do poprawnego uruchomienia programu wymagany jest system linux.

Przed uruchomieniem programu należy użyć polecenia make. Możemy też za pomocą ps -A sprawdzić, jakie procesy działają w tle.

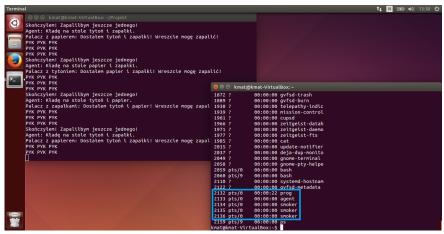

Teraz, za pomocą polecenia ./prog możemy uruchomić nasz projekt.

Jak widzimy, program działa: wyświetlają się odpowiednie komunikaty, agent wykłada składniki a odpowiedni palacz reaguje. Nie ma także sytuacji, że agent wystawia składniki przed tym jak palacz skończy palić, bądź któryś palacz "blokuje" dostęp do jakiegoś składnika.

Ale czy rzeczywiście utworzyliśmy trzy procesy? Możemy to sprawdzić, uruchamiając w drugim terminalu polecenie ps $-\mathtt{A}$

Rzeczywiście, procesy zostały utworzone. Skoro tak, to program działa zgodnie z założeniami.